

Summary in English : Some discussion on the problems of ethnic minorities and life in general in Hong Kong

केहि लेखुं जस्तो लाग्छ तर म असाध्यै अल्छी छु। मैले लेख्न मन लागेक वषियहरुके शरिषक २ दर्जन जति वगितक वर्ष देखि त्यसै थन्की र बसेक छु। आजकल हडकहमा भक कर्यक्रमहरुके समाचार कहलिकेही लेखनु परछ। करैले लेखने गरछु। यसरी पनाम आफूलाई आपैले पत्रकर भक के पगरी गुथने गरेको छु। दैनिक समाजमा घटेक घटनाहरु उपर कहलिकेही टकटपिपणी गर्न मन लाग्छ तथापी लेखने बानी छैन। ती सबै त्यसै रहरमा समिति हुन्छन्। नयिमति लेख्न सकु सायद मलाई फ्लामके चउरा चपाउनुसरी हुन्छ। यस्तो थाहा हुदाँहुदै पनामैले वेहि लेखने दुस्साहस गरेको छु।

वेवसाईट शुरु गर्ने भनेर साथीहरुसंग छलफल हुदाँ देखि नै मनमा पनाम साथीहरुसंग पनामैले सकभर नयिमति वेहि लेखने छु भनेके थिँ। आज हडकह नेपाली डटकम वेवसाईट संचालन भक के पनाम ८ महिना पुरा हुन लागेके छ तर अहलि सम्म शुरु गर्न सकेके छैन। यसले पनामैरो बनाई र गराईलाई प्रतबिम्ब गरदछ। यति हुदाँहुदै पनाम त / मतान्तर शुरु गरेको छु। यो कुनै नयिमति स्तम्भ भने होईन। कनिभने म स्तम्भकर होईन। यसैले मत / मतान्तरबाट पाठकहरुले सोचे जस्तो चाँहि नपाउन सकछन्।

केवषियमा लेखुं यस पटक भनाम समझरिहेके थिँ। समझदै जाँदा अगष्ट ५ तारखि दउँसो म चुनमुन हस्पटिलमा गक के थिँ। नाम दर्ता गरे पछि सामान्य चेक तथा जानकरी लनि कर्य सकी पछि डाक्टरसंग कन्सल्टेसनके लागि पालो परखदै गत हप्ताके 'साप्ताहकि भरेष्ट' पत्रकि हेरि रहेके थिँ। म भन्दा केहि पर कजना वृद्व हुवलचियिरमा थिँ। पलाष्टकिमे थैलोमा भमटि गर्न शुरु गरे। वेहि समय सम्म भमटि गरीरहे। नजकि बसेक बरामीहरु पनाम केहि पर सरे। ती वृद्वले हातके इसारले नरसलाई बोला। तर नरसले बेपुर्सदी जस्तो गरी यता उता हडिरिहनि। झण्डै २/३ पटक इसार गरे पछि बल्ल आईन् र सोधनि। ती वृद्वले अंग्रेजीमा तातो पानी मागे तर ती नरसले छैन भनि। त्यस पछि ती वृद्वले हातमा रहेके भमटिके थैलो फाल्नलाई दनि खोजे तर ती नरसले फेहर फलने ठाउँ देखा। र गईन्। ती वृद्वले हातमा राखेर बसीरहे। नकिसमय पछि उक्त नरसले घनि। के जस्तो गरी फली। ती वृद्वके अंग्रेजी कमचलाउ सम्मके पनाम थिँ न भन्ने कुरा उनले तातोपानीलाई 'हट वाट' भन्दै पठिने इसार गरेर नरसलाई आपुले भनेके कुरा बुझाइरहेक थिँ। अरके उनी गैर चनियिा रहेछन् भन्ने कुरा क्यान्टोनजि भाषा नबोलेर अंग्रेजी बोलेके हसिाबले अनुमान गर्न सकनिछ। हेरदा औसत चाईनजि वृद्वहरु जस्तै देखनि ती वृद्व मेरो अनुमानमा उनी नेपाली पनाम होईनन् कनि भने ती वृद्व ८० के वरपिरकि थिँ। यस उमेरक नेपालीहरु यस समय हडकहमा सायद होलानन्। अरके उनके त्यहाँ कुनै पनाम सहयोगी थिँ नन्। सामान्य त नेपाली भक के भक नशिचय नै सहयोगी हुने थिँ। जे होस उनी हडकहक अल्पसंख्यक जाति मध्यक हुन् भन्नेमा शंक रहेन। त्यसपछि अनुत्तरि प्रश्नहरु मेरो सामु आक। जीन्दगीके यी बाँके दनिहरु सबै भक र पनाम सबै पराई, मान्छे पराई, भाषा पराई हुदा हुदाँ आफूो भनेके जीवन पनाम पराईके भक र बाचनु परदा कस्तो होला ? अनिसोचै आफूलाई त्यस बेला वृद्वके स्थानमा म भक के भक सहारा बनिाके त्यो जीवन के गर्थ्ये ? यो सोचदा पनाम आड सीरडिग भयो।

हडकहके १ दर्जन वर्षके बसाईमा मैले स्वयं वा प्रत्यक्ष भेदभाव गरेको अनुभव गरेको वा देखेके थिँ तर त्यस दनि ती वृद्व उपर ती नरसले गरेको व्यवहारबाट वास्तवमा मूल जातलि अल्पसंख्यक जातलाई समय र अवस्था अनुसार व्यवहार गर्दोरहेछ भन्ने लाग्यो। मलाई लाग्छ यो उटा सामान्य घटना जस्तो हडकह भरी कति असामान्य होला। वशिष गरी वृद्वहरुलाई यहाँके सरकार तथा गैर सरकारी संस्थाहरुले के गरी रहेक छन् ? अझ अल्पसंख्यक जातकि ती वृद्वहरुके बारे के कस्तो व्यवस्था वा कर्यक्रमहरु छन् ?

हालै हडकह सरकारले अल्पसंख्यक समुदायके लागि ४ वटा सेवा केन्द्रहरुमा वार्षिक १६ मिलियन सम्म खर्च गर्न सके गरी वनियोजति रकमले के ती र त्यस्ता वृद्वहरुलाई लक्षति गरेक कर्यक्रमहरु पनाम समावेश छन् ? मलाई लाग्छ तत्कल सरकारले हडकहमा रहेक सबै हस्पटिलमा त सम्भव छैन तर पनाम क्मतामा नटी क्षेत्र, कउलुन क्षेत्र र हडकह क्षेत्रक १/१ वट हस्पटिलमा दोभाषेके व्यवस्था गर्नसक्यो भने ती वृद्व जस्ता लगायत सबैलाई ठूलो राहात हुने थियो। हुन त आजकल प्रहरी, अदालत क्षेत्रमा दोभाषेके व्यवस्था गरि के छ। साथै वेही गैर सरकारी संस्थाहरुले चाहेमा हस्पटिलमा पनाम यस प्रकारके सहयोग गरेक छन् तर यो व्यवहारकिदेखि के छैन।

अन्तमा मेरो युवा जोस, जाँगर र पसीना यो क्मत्तयुक्त शहरलाई जीवन्त बनाउन १ दर्जन वर्षहरु खर्च गरेर पनाम अझ नरिन्तर पसीना बगाईरहेके छु। शंक लाग्छ मलाई कतै जीवनके अन्ततरि ती वृद्वके जस्तो नयितीके भागी त बन्नेहोईन ? त्यसवेला सायद प्रदेशी हुनुके अर्थ खोजीरहुनु परदैन होला।